

Pamatlietas puses

Prasītāja: Cascina Tre Pini s.s.

Atbildētāji: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino, Comune di Somma Lombardo

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Consiglio di Stato* – Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.) 9. un 10. panta interpretācija – Kopienā nozīmīgas teritorijas (KNT) – KNT statusa pārskatīšana piesārņojuma vai vides degradācijas gadījumā – Valsts tiesību akti, kuros attiecīgajām personām nav paredzēta iespēja lūgt veikt šādu pārskatīšanu – Rīcības brīvības piešķiršana kompetentajām iestādēm saistībā ar KNT statusa pārskatīšanas procedūras uzsākšanu pēc savas ierosmes – Periodiska KNT statusa pārskatīšanas nosacījumu novērtējuma neesamība – Pienākuma par šādu procedūru informēt attiecīgās personas neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, kurā grozījumi izdarīti ar Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovēnijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, 4. panta 1. punkts un 9. un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāierosina Eiropas Komisijai Kopienas nozīmes teritoriju sarakstā iekļautas teritorijas svītrosana no saraksta, ja šīs iestādes ir saņēmušas šajā teritorijā iekļauta zemesgabala īpašnieka lūgumu, kurā apgalvota vides degradēšanās šajā teritorijā, ar nosacījumu, ka šis lūgums ir balstīts uz apstākli, ka, neraugoties uz šīs direktīvas, kurā izdarīti grozījumi, 6. panta 2.–4. punkta noteikumu ievērošanu, minētā teritorija neatgriezeniski vairs nevar veicināt dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību vai Natura 2000 tīkla izveidi;
- 2) Direktīvas 92/43, kurā grozījumi izdarīti ar Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovēnijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, 4. panta 1. punkts un 9. un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā tikai teritoriālajām iestādēm ir piešķirtas pilnvaras pielāgot Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu, nevis šo iestāžu bezdarbības gadījumā – vismaz pakārtoti – valstij, ciktāl šāda pilnvaru piešķiršana garantē pareizu minētās direktīvas prasību piemērošanu.

(¹) OV C 258, 25.8.2012.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Hi Hotel HCF SARL/Uwe Spoering*

(Lieta C-387/12) (¹)

Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Starptautiska jurisdikcija lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu — Dalībvalstī veikta darbība, kas veido dalību citas dalībvalsts teritorijā izdarītā prettiesiskā darbībā — Vietas, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu, noteikšana

(2014/C 159/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Hi Hotel HCF SARL

Atbildētājs: Uwe Spoering

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Bundesgerichtshof* – Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 5. panta 3. punkta interpretācija – Starptautiska jurisdikcija lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – Pirmajā dalībvalstī veikta darbība, kas veido līdzdalību otras dalībvalsts teritorijā izdarītā prettiesiskā darbībā – Vietas, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu, noteikšana

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja pastāv vairāki iespējamie apgalvotā kaitējuma, kas ir nodarīts dalībvalstī, kurā atrodas tiesa, kurā ir celta prasība, aizsargātajām autora mantiskajām tiesībām, nodarītāji, šī tiesību norma neļauj saistībā ar notikuma, kas rada kaitējumu, vietu noteikt tās tiesas jurisdikciju, kuras darbības teritorijā viens no iespējamajiem nodarītājiem, pret kuru ir celta prasība, nav veicis darbības, bet tā ļauj noteikt šīs tiesas jurisdikciju saistībā ar apgalvotā kaitējuma materializēšanās vietu, ar nosacījumu, ka tas varētu materializēties tiesas, kurā ir celta prasība, darbības teritorijā. Pēdējā minētajā gadījumā šai tiesai ir jurisdikcija lemt tikai par kaitējumu, kas radīts tās dalībvalsts teritorijā, kurai šī tiesa ir piederīga.

(¹) OV C 343, 10.11.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-428/12) (¹)

Valsts pienākumu neizpilde — LESD 34. un 36. pants — Pasākumi ar importa kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību — Preču privāts papildu transports — Uzņēmuma autobāzes pirmais transportlīdzeklis — Noteikumi par kravas autopārvadājumu atļaujas saņemšanu — Ceļu satiksmes drošība un vides aizsardzība

(2014/C 159/06)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – I. Galindo Martín un G. Wilms)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāves – J. García-Valdecasas Dorrego un Centeno Huerta)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde – LESD 34. un 36. panta pārkāpums – Mehānisko transportlīdzekļu atļauju piešķiršana – Valsts tiesību akti, kuros, lai saņemtu “atļauju privātajam papildu transportam”, ir prasīts, lai uzņēmuma autobāzes pirmās kravas automašīnas reģistrācija būtu notikusi ne senāk kā pirms pieciem mēnešiem

Rezolutīvā daļa:

1) 2007. gada 20. marta Rīkojuma FOM/734/2007 par kārtību, kādā īstenojams Likums par autotransporta pārvadājumu regulējumu jautājumā par kravas autopārvadājumu atļaujām, 31. pantā attiecībā uz transportlīdzekļiem, kuru maksimālā atļautā masa pārsniedz 3,5 tonnas, nosakot prasību, ka, lai saņemtu atļauju preču privātajam papildu transportam, uzņēmuma autobāzes pirmā transportlīdzekļa pirmreizējā reģistrācija nedrīkst būt senāka par pieciem mēnešiem, Spānijas Karaliste nav izpildījusi LESD 34. pantā paredzētos pienākumus;